

Съвременната медицина предлага и нетрадиционни методи за лечение, един от които е хомеопатията. Хомеопатичните продукти предизвикват противоречиви оценки поради необичайната си природа. Обикновено учените са скептични по отношение на хомеопатията, някои от тях я смятат за шарлатанство. Благодарение обаче на очевидните положителни резултати тя се радва на голяма популярност в много държави, в това число и в България. Мнозина християни се лекуват с подобни лекарства, въпреки че не са наясно с техния произход. Какво всъщност е хомеопатията и с какви методи си служи за установяване на конкретната диагноза? Отговорите на тези въпроси ще помогнат на християните да се ориентират дали хомеопатията не вреди на духовното им здраве.

Хомеопатия

медицина или...

Как се приготвят хомеопатичните лекарства

Суровината (продукт от растителен, животински или минерален произход) се смесва с алкохолен разтвор, в резултат на което се получава т. нар. "тинктура майка". Приготвянето на лекарствата е свързано с многократно разреждане. При първото разреждане една част от активното вещество се смесва с 99 части от разтвор на вода и алкохол. При следващото разреждане една част от получената течност пак се смесва с 99 части вода и алкохол - това се повтаря много пъти. На опаковката обикновено има обозначение: 5 CH, 15 CH, където цифрата показва броя на разрежданията. Хомеопатичните средства се изготвят под формата на таблетки, сиропи, гранули и др. Приготвени от захароза и лактоза, гранулите се напояват с хомеопатично активни

съставки. Съдържанието на първоначалната субстанция в лекарството е незначително, самите хомеопати го определят като "безкрайно малка доза". Българският физик Васил Тинчев пише: "Разреждането на активното вещество в хомеопатичните лекарства е от толкова висока степен, че на един атом от него се падат милиони атоми от разтворителя."¹ Ето една от особеностите, която ни кара да се запитаме какво точно ни лекува, ако медикаментът почти не се съдържа самото лекарство.

Друга особеност в процеса на приготвянето - раздвижването на течността (т. нар. потенциране или динамизация), което според хомеопатите засилва лечебните свойства на разтвора, - също ни заставя да търсим някакво обяснение. В православна Гърция има издания, където се твърди, че при раздвижването на разтворите тайно се произнасят заклинания.

хания, т.е. става дума за магия. Самите хомеопати отричат каквато и да било връзка със заклинания или магии. Някои се опитват да го обяснят научно: "При процеса на динамично разреждане на активното вещество в хомеопатичните средства става преход в макроскопични мащаби от класическо към квантово ниво", т.е. лечебните свойства се свързват с микроскопична проява на квантови ефекти. Васил Тинчев пише по този повод: "Образно казано, съществува разделителна линия между квантовия свят и познатия ни свят, описван от класическата физика. Известният специалист по математическа физика Роджър Пенроуз счита, че правилата, които сочат кога става преходът между квантовото и класическото ниво, трябва да са свързани с изсяняване на отношението между квантовата теория и общата теория на относителността на Анщайн, която описва гравитационното поле. Това е т. нар. квантова теория на гравитацията. Понастоящем нямаме такава теория. Нещо повече, нейните контури дори не са очертани."²

Чрез лекарствата действа специфична целебна сила

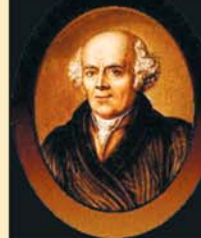
Основателят на хомеопатията Самуел Ханеман (1755-1843) в съчинението си "Органон на лекарското изкуство" пише: "Наличието на целебна енергия не може да бъде свързано нито с атомите на високодинамизираното лекарство, нито с някакви физически или математически особености на строежа на тяхната повърхност, с помощта на които мнозина се опитват да обяснят нарастващата енергия при динамизацията, тъй като се основават на прекалено материалистично гледище. По-скоро в лекарствените разтвори невидимо присъства освободената специфична целебна сила, която динамично въздейства на целия организъм благодарение на контакта с неговите живи нервни влакна. Тя не предава обаче нищо материално, независимо до каква степен е разрежено лекарството."³ Оттук следва, че никога няма да се даде научно обяснение на хомеопатията, защото тя няма научна основа. Произходът ѝ не се базира на научните изследвания и открития, а е чисто експериментален.

Това, което днес познаваме като медицина, коренно се различава от "медицината" на Ханеман, наречена хомеопатия. Ако в традиционната медицина, за да се постави диагноза, са необходими известни изследвания, за Ханеман това е абсолютно излишно - нужни са му само симптомите. Като знае кои препарати могат да предизвикат подобни симптоми у здрав човек, той предписва много малки дози от

същия препарат на болния. Това е основният принцип на хомеопатията - подобното се лекува с подобно. Лекарите от "старата школа", както ги нарича Ханеман, неведнъж са възразявали: "Хомеопатията може да отстрани симптомите, но заболяването остава" (Гуфеланд).

Ханеман разбира болестта така: "Не трябва да разглеждаме естествената болест като някакво вредно материално вещество, което се намира вътре или отвъд човека (§§ 11-13), а като нещо, предизвикано от определен враждебен духовен (умозрителен) фактор. Той, както инфекцията, нарушава духовен (умозрителен) принцип на живота в организма, като го измъчва подобно на зъл дух и предизвиква неразпо-ложение и нарушения в нормалния ход на неговия живот." Следователно, освен че болестта не е материална, тя не се причинява от някакво материално вещество.

"Болестите не могат да бъдат отстранени по друг начин освен с помощта на духовни (динамични), въздействащи на духовната жизнена сила лекарства."
Самуел Ханеман

И така, Ханеман я характеризира като "нарушаване на духовен принцип в организма", "духовно динамично разстройство на живота" и "поражение на жизнената сила". Тези изрази са взаимозаменяеми.

Лечението на болестта също е духовно: "Болестите не могат да бъдат отстранени по друг начин освен с помощта на духовни (динамични), въздействащи на духовната жизнена сила лекарства."

В съчинението си Ханеман твърди, че "в лекарствените разтвори невидимо присъства освободената специфична целебна сила". Сега е време да кажем, че тази сила е същата, с която лекуват екстрасенсите. Изводът идва от факта, че в §§289-291 Ханеман препоръчва въздействието върху жизнената сила и чрез магнетизъм: "Тази лечебна сила (магнетизмът), често толкова глупаво отричана и пренебрегвана в продължение на векове, действа по различни начини... С помощта на него силната воля на човека, който действа на

болния чрез контакт и дори на известно разстояние, може да му предаде динамически жизнена енергия от здравия магнетизатор, надарен с такава сила." Магнетизмът според Ханеман се дели на положителен и отрицателен. При положителния се предизвиква приток на жизнена сила, а при отрицателния - ослабване на нейната напрегнатост.

Разликата между лечението с помощта на магнетизъм и чрез хомеопатични лекарства е само в начина, по който се предава лечебната сила, иначе силата е същата и обектът е същият (жизнената сила на болния). Източникът обаче не се назовава и точно това кара хората да мислят, че лечебната сила идва от лекарствата или от магнетизатора, а на практика тя има свръхестествен, демонически произход.

Когато преди години в България се появиха първите екстрасенси, мнозина християни се възползваха от техните

пациента. Задават въпроси, които нямат никаква връзка с болестта. С това целят да изградят астрологичен "портрет" на болния, за да определят неговия хороскоп, в съответствие с който да му назначат лекарство. Много важно за лекаря е да очертае астрохомеопатичния портрет на пациента изчерпателно, защото ако болният се лекува тъкмо с "неговите" препарати, започва постепенната промяна. Понякога тя предизвика кризи и различни смущения в дейността на вътрешните органи, които традиционните лекари не могат да обяснят. Освен това душевното състояние на пациентите често търпи промяна, изразена в склонност към грубо, скандално поведение и пианство. Може да се появят мания за преследване и натрапчиви мисли - нередко за самоубийство. Съпротивата срещу всичко, свързано с Бога и Божието Слово, горделивостта, неспособността за вяра също са симптоми на кризата.

Днешните хомеопати не обясняват откъде идва лечебната сила на техните препарати. В една от рекламните им брошури четем: "Дори ако механизмът на действие на хомеопатичното лекарство не е напълно познат, се счита, че то стимулира организма и активира потенциала от здраве, заложен в самите нас."⁴ В такъв случай е добре да се вслушаме в заключението от статията, озаглавена "Основни принципи и развитие на хомеопатията" и публикувана в бр. 8 от 2002 г. в "Църковен вестник": "Би трябвало да се имат предвид традиционните пристрастия на основоположниците и на мнозина от големите съвременни авторитети в хомеопатията към алхимията, астрологията и окултизма. Дори прагматично и позитивистично ориентирани школи в хомеопатията като френската, които декларират своята независимост от всякаква идеология и доктрина, по същество запазват характерния за окултната практика стремеж към непосредствени резултати и усъвършенстване на практическото им използване, при подчертана липса на интерес към техния същински произход."

Докато не се убедим, че на предлаганите лекарства не е въздействано чрез "тайни" духовни сили, нека не ги използваме, защото така рискуваме душевното си здраве, а не е сигурно, че и физически ще се стабилизираме задълго.

Доброто лекарство има добър извор и поражда добри резултати за човека.

Светлана Тригорова

Душевното състояние на пациентите често търпи промяна, изразена в склонност към грубо, скандално поведение и пианство, мания за преследване и натрапчиви мисли - нередко за самоубийство.

услуги поради незнание за произхода на целителната им сила. Сега сме наясно, че не трябва да имаме нищо общо с подобно лечение. Време е да разберем, че и хомеопатията е също толкова опасна.

Освен че самото лечение е свързано с духовно въздействие с негативен произход, начинът, по който се "изследва" състоянието на болния, също води към свръхестествени сили.

Диагностициране с помощта на астрологията

Много често лекарите хомеопати в процеса на изследването обръщат внимание не само върху традиционните симптоми на болестта, но и върху душевното състояние на

¹ Тинчев, В. Възможно ли е наистина квантово обяснение на хомеопатията. - Църковен вестник, №8, 2002.

² Пак там.

³ <http://ollo.norna.ru/DIR00/3273.htm>

⁴ Рекламна брошура на "Laboratoires Boiron", стр. 5